

«Δύο γενιές θα έχουν σοβαρούς λόγους να αγανακτήσουν»

«Τουλάχιστον 26 εκατομμύρια άνεργοι ψάχνουν για δουλειά αυτή τη στιγμή, σε όλη την Ευρώπη, την ώρα που 2.500 χιλιάδες χρηματιστές και τραπεζίτες κερδίζουν περισσότερα από 1 εκατ. ευρώ το χρόνο», δηλώνει **Βρετανός καθηγητής Ανθρωπογεωγραφίας στο Παν/μιο της Οξφόρδης**. Και συνεχίζει: «Με λίγα λόγια, μια σημαντική εξήγηση για την αύξηση της μακροχρόνιας ανεργίας των νέων και για τη μείωση των μισθών στο κάτω μέρος της κλίμακας είναι η διεύρυνση της εισοδηματικής ανισότητας [...] Έστω και μικρή διόρθωση της κατανομής των αμοιβών, θα απελευθέρωνε πολλά χρήματα για πλήρη απασχόληση πολλών νέων». Και καταλήγει: «Το άγχος, η κατάθλιψη, τα συναισθήματα αναξιοσύνης και αποτυχίας των ενήλικων παιδιών, είναι η νέα πραγματικότητα για τους ευρωπαϊούς γονείς. **Σύντομα θα υπάρξουν δύο γενιές με σοβαρούς λόγους να αγανακτήσουν**».

«Η Ελλάδα διώχνει τα παιδιά της», θα μπορούσε να είναι ένας άλλος τίτλος για το συγκεκριμένο άρθρο, αφού τόσο οι μαρτυρίες όσο και οι αριθμοί είναι σοκαριστικοί και όχι μόνο για τη χώρα μας.

Αρχικά, το συγκεκριμένο άρθρο πραγματεύεται έκτος των άλλων, τη λανθασμένη κατανομή του πλούτου, αφού σε όλη την Ευρώπη, πολλοί είναι οι επιχειρηματίες με εισόδημα άνω του ενός εκατομμυρίου ετησίως, την ίδια στιγμή που ο βασικός μισθός στα περισσότερα Ευρωπαϊκά κράτη κυμαίνεται στα 500 ευρώ και τα τεράστια ποσοστά φτώχειας και ανεργίας ανεβαίνουν, με αποτέλεσμα η κοινωνική ψαλίδα να μεγαλώνει.

Χαρακτηριστικό είναι ότι στην Ελλάδα του 2013, η γενική ανεργία αγγίζει το 27,3 % σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, ποσοστό που ισούται με 1.365.405 συνανθρώπους μας. Από την άλλη πλευρά και η νεανική ανεργία στην Ευρώπη αγγίζει το 25% ενώ στη χώρα μας το εξωφρενικό ποσοστό του 60%. Αυτό σημαίνει ότι το καλύτερο και παραγωγικότερο

δυναμικό, με το φρέσκο μυαλό και τις καινοτόμες ιδέες χάνεται και πολλές φορές μεταναστεύει και εγκαταλείπει την Ελλάδα, προκειμένου να αναζητήσει ένα καλύτερο μέλλον. Η Ελλάδα χάνει τα «καλά» μυαλά...

Εν πάση περιπτώσει, είμαστε παιδιά, κι όπως κάθε ηλικία έχει κάποιο ηθικό ρόλο στην κοινωνία, έτσι και ο δικός μας, των παιδιών, είναι να είμαστε αισιόδοξοι... Ας μείνουμε, λοιπόν, αισιόδοξοι αλλά ας προβληματιστούμε....

Βασίλης Φελέκης

Τμήμα Γ1